

Izsák az Úr nevét hívja segítségül

Kulcsvers: "És ott épített oltárt, és az Úr nevét hívta segítségül, és ott állította fel sátrát; Izsák szolgálói pedig ott ástak kutat."

1Mózes 26:25

Válogatott Szentírás:

1Mózes 26:16-33

A mi kulcsversünk Izsák tartózkodásának csúcspontjára összpontosít az éhínség idején. Kezdetben talán úgy gondolta, hogy Egyiptomba megy, ahol a Nílus állandó vízhozama miatt az élelem és a víz gyakorlatilag biztosított volt. Apja, Ábrahám is ezt a stratégiát alkalmazta. (Lásd 1Mózes 12:10) Izsákot azonban Jehova arra utasította, hogy maradjon az Ígéret Földjén. Isten egy tárgyi leckével akart demonstrálni, hogy képes fenntartani a népét. Az Úr nem akarta, hogy Izsák a könnyű utat válassza. A lecke lényege: Isten még a nagyon nehéz helyzetekben is gondoskodik.

A víz elengedhetetlen az éhínség túléléséhez. Izsák, felidézve az apja által a földön ásott kutakat, június 2025

igyekezett felkutatni azokat, és felújítani az értékes vízfolyást. Mi történt velük? A filiszteusok betömték őket, hogy megakadályozzák a használatukat. A Szentírás feljegyzése szerint Izsák "sátrat vert a Gerár völgyében, és ott lakott. És Izsák újra kiásta a vízkutakat, amelyeket még Ábrahám, az ő atyja idejében ástak, mert a filiszteusok eltömték azokat Ábrahám halála után. És nevezte őket azokon a neveken, amelyeken apja nevezte őket." 1Mózes 26:17,18; 21:25-31.

Apja hitének emléke iránti tisztelet és tisztelet befolyásolta Izsákot abban, hogy a kutakat a korábbi elnevezésüknek megfelelően nevezze el. Ez nagyon is megfelel Jeremiás üzenetének: "Ezt mondja az Úr: Álljatok meg az útkereszteződéseknél és nézzetek; kérdezzétek meg az ősi ösvényeket, kérdezzétek meg, hol a jó út, és járjatok rajta, és megnyugvást találtok lelketeknek". (Jeremiás 6:16) Jól tesszük, ha ragaszkodunk az "ősi ösvényekhez", amelyeken atyáink jártak. Ezek az ösvények a föld legmélyebb vízforrásában - a Szentírásban - táruhnak fel, amelyből az Igazság élő vize fakad.

Izsák utasította szolgáit, hogy ássák újra Ábrahám kútjait. Örömteli alkalom volt, amikor az első vizet adott. Az öröm rövid ideig tartott. A helyi pásztorok

összevesztek Izsák szolgálival, mondván: "A víz a miénk". Izsák lemondott róla, találóan nevezte el *Esek-nek*, ami "viszályt" jelent. A szolgálai megásták a következő kutat, de az eredmény ugyanaz volt. A gerari pásztorok összevesztek velük, és Izsák ismét elhagyta ezt a kutat, és *Szitnának* nevezte el, ami "ellentétet" jelent. A kitartás és az Isten ígéreteibe vetett hit megerősítette Izsák elszántságát, és folytatta a feladatot, hogy helyreállítsa apja kútjait. 1Mózes 26:19-21

A harmadik, frissen javított kút is adott vizet, és nem volt vita a jogokat illetően. Izsák *Rehobothnak* nevezte el, ami "széles helyet" jelent. "Ezért nevezte el *Rehobotnak*, mert így szólt: "Mert most helyet csinált nekünk az Úr, és termékenyek leszünk a földön". (22. vers) Az ennek való örvendezés előrevetítette a zsoltáros szavait: "Ki is vitt engem egy széles helyre; megszabadított engem, mert gyönyörködött bennem". (Zsoltárok 18:19) Izsákot tehát arra ösztönözte, hogy az Úr nevét segítségül hívja, ahogyan apja, Ábrahám tette.

A modern kori ellenzők megtagadnák Isten népétől az élő vizet - a Szentírást. Ő, mint mindig, gondoskodik rólunk. Ahogy Izsák tette, mi is örömmel hívjuk segítségül az Úr nevét, a mi Szabadítónkat.